

РЕШЕНИЕ

№ 1587

гр. София, 12.03.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, III КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 21.02.2014 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Десислава Корнезова

ЧЛЕНОВЕ: Боряна Петкова

Бранимира Митушева

при участието на секретаря Илияна Тодорова и при участието на прокурора ПАВЛОВ, като разглежда дело номер **9215** по описа за **2013** година докладвано от съдия Бранимира Митушева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208-228 от АПК във вр. чл. 63 от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на [фирма], чрез пълномощника адв. И., срещу РЕШЕНИЕ № 118 от 12.07.2013 г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД /СРС/, НО, 10-ти състав по НАХД № 15901/2012 г.

В касационната жалба са изложени доводи за неправилност и незаконосъобразност на съдебното решение, като постановено в противоречие с материално-правните и процесуалните норми. Поддържа се маловажност по чл. 28 ЗАНН. Твърди се, че не е спазен срокът по чл. 34 от ЗАНН и че в актът за установяване на административно нарушение и наказателното постановление липсват дата и място на извършване на нарушенията. Изложени са аргументи за прилагане на чл. 3, ал. 2 от ЗАНН. Претендира се от съда да постанови съдебно решение, с което да отмени решението на СРС и наказателното постановление.

Ответникът – ТЕРИТОРИАЛНА ДИРЕКЦИЯ НА НАП-С. /ТД на НАП/, редовно призован, чрез процесуалния си представител оспорва жалбата и счита същата за неоснователна.

Представителят на СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА изразява становище за неоснователност на жалбата.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-С.-град, като прецени събраните по делото

доказателства и наведените касационни основания прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима и **ОСНОВАТЕЛНА**.

Със съдебно решение № 118 от 12.07.2013 г. по НАХД № 15901/2012 г. СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НО, е ПОТВЪРДИЛ наказателно постановление /НП/ № 6/15.05.2012 г., издадено от Директора на офис „М.“ при ТД на НАП - С., с което на [фирма], на основание чл. 355, ал.1 от Кодекса за социално осигуряване /КСО/, са наложени девет имуществени санкции в размер на по 500 лв. за девет нарушения на чл. 7, ал. 3 от КСО /обн. ДВ, бр. 110/1999 г./.

За да постанови решението си, първоинстанционният съд е събрал като доказателства по делото показанията на свидетеля Г. Е. К., както и писмените доказателства, представени по делото. Въз основа на тях е обосновал правен извод, че безспорно е осъществен състава на нарушенията по чл. 7, ал. 3 от КСО в приложимата редакция и не са допуснати нарушения на административно-производствените правила, обуславящи отмяна на НП.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по смисъла на чл. 219, ал. 1 от АПК.

Касационната инстанция на основание чл. 220 от АПК, въз основа на събраните по делото доказателства в тяхната съвкупност и поотделно, приема следната фактическа обстановка:

На 19.12.2011 г., при проверка от служители на НАП, се установява, че [фирма], в качеството си на осигурител по чл. 5 от КСО, не е внесло по сметка на компетентната ТД на НАП дължимите осигурителни вноски за държавното обществено осигуряване /ДОО/ на наетите от дружеството работници и служители за месеците февруари, март, април, май, юни, юли, август, септември и октомври 2011 г. Възнагражденията били начислени, но не били изплатени, поради което за осигурителя възникнало задължението да внесе осигурителните вноски до края на месеца, следващ месеца, в който е положен трудът по реда на чл. 7, ал. 3 от КСО. В резултат на така установеното е съставен акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ № 6/06.01.2012 г., а въз основа на акта е издадено и процесното НП.

При правилно установена от СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НО, 10-ти състав фактическа обстановка настоящата съдебна инстанция не споделя изводите на първоинстанционния съд за законосъобразност на НП, тъй като към датата на постановяване на обжалваното съдебно решение е в сила по-благоприятен закон, който не е взет предвид.

Административно-наказателната отговорност на дружеството е ангажирана във връзка с твърдени нарушения на чл. 7, ал. 3 от КСО /обн. ДВ, бр.110/1999 г./, в редакцията към датата на извършване на нарушенията /ДВ, бр. 99 от 2009 г., в сила от 01.01.2010 г./ - невнасяне на осигуровки. Поради това на основание чл. 355, ал. 1 от КСО /ред. ДВ, бр. 99 от 2009 г., в сила от 01.01.2010 г./ на лицето са наложени имуществени санкции в размер на по 500 лв. за всяко нарушение.

В процесния случай са налице извършени административни нарушения, осъществени чрез бездействия, тъй като не са внесени дължимите осигуровки за ДОО, което и обстоятелството не се оспорва и от касатора. В хода на съдебното производство е настъпила законодателна промяна в съдържанието на чл. 355 от КСО и чл. 7, ал. 3 от КСО, която по своята същност се явява по-благоприятен за дееца закон по смисъла на чл. 3, ал. 2 от ЗАНН. До влизане в сила на наказателното постановление е изменена

разпоредбата на чл. 355, ал. 1 с ДВ бр. 94/2012 г., в сила от 01.01.2013 г. След изменението посочената санкционна разпоредба гласи, че който наруши разпоредбите на чл. 5, ал. 4 и чл. 6, ал. 8 и разпоредбите на нормативните актове по прилагането им, се наказва с глоба от 50 до 500 лв. за физическите лица, които не са търговци, или с имуществена санкция за едноличните търговци и юридическите лица в размер от 500 до 5000 лв., ако не подлежи на по-тежко наказание. Тоест, предвидена е санкция за нарушение на чл. 5, ал. 4 и на чл. 6, ал. 8, като от текста е отпаднало посочването на чл. 7, ал. 3 от същия кодекс. Преди изменението й разпоредбата е предвиждала налагане на административно наказание и за нарушение на чл. 7 от КСО, каквото е и извършеното в разглеждания случай. Последната разпоредба също е отменена с ДВ бр. 94/2012г., в сила от 01.01.2013 г.

Член 355 систематически е обособен в отделен раздел на КСО – III, озаглавен „Отговорност за неизпълнение на задълженията за деклариране на данни пред Националната агенция за приходите и за внасяне на задължителни осигурителни вноски”. След посочената законодателна промяна, в същия раздел не се съдържа разпоредба, която да предвижда санкция за нарушение на чл. 7, ал. 3 от КСО по време на действието й. По-благоприятната нормативна уредба - текстът на чл. 355 КСО, след посочената промяна изключва санкционирането при начислени, но не изплатени възнаграждения, без да са внесени дължимите за тях осигурителни вноски.

Като относима санкционна норма за извършеното нарушение не може да бъде определена и разпоредбата на чл. 350 вр. с чл. 349 от КСО. Съгласно посочените законови текстове, компетентни административно-наказващи органи за извършени нарушения на разпоредбите на част първа от КСО, в която част се намира и чл. 7, ал. 3 от същия кодекс, са ръководителят на Националния осигурителен институт или упълномощено от него длъжностно лице, докато в случая процесното НП е издадено от орган на НАП, т.е. от орган извън структурата на НОИ, поради което и е некомпетентен да приложи санкцията по чл. 349 КСО за неизпълнение на задължението по чл. 7, ал. 3 КСО.

Съгласно разпоредбата на чл. 3, ал. 2 ЗАНН, ако до влизане в сила на наказателното постановление последват различни нормативни разпоредби, прилага се онази от тях, която е по-благоприятна за нарушителя. При липса на разпоредба, предвиждаща санкциониране за нарушение на чл. 7, ал. 3 от КСО, която норма също е отменена с ДВ, бр. 94 от 2012 г., в сила от 01.01.2013 г., то не е налице основание за ангажиране на административно-наказателна отговорност.

По тези доводи и аргументи, касационната инстанция приема, че съдебното решение на СРС, НО, 10-ти състав е неправилно на основание чл. 348, ал. 1, т. 1 от НПК и при условията и по реда на чл. 221, ал. 2 от АПК следва да бъде отменено. На основание чл. 222, ал. 1 от АПК делото следва да бъде решено по същество, като се отмени НП № 6/15.05.2012 г., издадено от Директора на офис „М.” при ТД на НАП – С..

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК и чл. 222, ал. 1 от АПК във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-С.-град, III Касационен състав

Р Е Ш Е Н И Е :

ОТМЕНЯ съдебно решение № 118 от 12.07.2013 г. по НАХД № 15901/2012г. на

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НО, 10-ти състав, и ВМЕСТО НЕГО ПОСТАНОВЯВА:

ОТМЕНЯ наказателно постановление № 6/15.05.2012 г., издадено от Директора на офис „М.“ при ТД на НАП - С., с което на [фирма], на основание чл. 355, ал. 1 от КСО, са наложени девет имуществени санкции в размер на по 500 лв. за девет нарушения на чл. 7, ал. 3 от КСО /обн. ДВ, бр. 110/1999 г./.

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл. 223 от АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.